

„VALTAPULA”

Koko Venäjä muistaa vielä huhtikuun 19—21 päivän, jolloin Pietarin kaduilla oli vähältä puhjeta kansalaissota.

Huhtikuun 21 p:nä Väliaikainen hallitus kyhäsi uuden muka rauhoittavan paperinpalasen⁸³, jossa se „selitti” ryöstötarkoituspäivää ajavaa 18 päivän noottiaan.

Tämän jälkeen työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean enemmistö päätti katsoa „selkkauksen päättyneeksi”.

Kului vielä pari päivää, ja silloin pulpahti esiin kysymys kokoomusministeristöstä. Toimeenpaneva komitea jakautui miltei tasan: 23 äänesti kokoomusministeristöä vastaan ja 22 sen puolesta. Selkkaus osoittautui „päättäneeksi” vain paperilla.

Sen jälkeen kului vielä kaksi päivää, ja meillä on uusi „selkkaus”. Eräs Väliaikaisen hallituksen johtomiehistä, sotaministeri Gutshkov, on pyytänyt virkaeroa. Puhutaan, että koko Väliaikainen hallitus on muka päättänyt erota (tällä hetkellä, näitä rivejä kirjoittaessamme, emme vielä tiedä, onko totta, että koko hallitus on eronnut). Jälleen on syntynyt „selkkaus” ja sitä paitsi sellainen, jonka rinnalla kelmenevät kaikki aikaisemmat „selkkaukset”.

Mistä tuollainen „selkkausten” paljous johtuu? Olisikohan olemassa jokin perustavaa laatua oleva syy, joka aiheuttaa kiertämättömästi „selkkauksen” toisensa jälkeen?

Sellainen syy on *olemassa*. Se on niin sanottu kaksoisvalta, se on se epävakaa tasapainotila, joka on muodostunut työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston ja Väliaikaisen hallituksen keskinäisen sopimuksen tuloksena.

Väliaikainen hallitus on kapitalistien hallitus. Se ei voi luopua aluevaltaus- (annektointi-) pyrkimyksestä, se ei voi

lopettaa ryöstösotaa eikä solmita demokraattista rauhaa, se ei voi olla suojelematta oman luokkansa (s.o. kapitalistiluokan) liikevoittoja, se ei voi olla suojelematta tilanherröjen maita.

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvosto edustaa muita luokkia. Suurin osa Neuvostoon kuuluvista työläisistä ja sotilaista ei halua ryöstösotaa eikä ole kiinnostettu kapitalistien voitoista eikä tilanherröjen erikoisoikeuksien säilyttämisestä. Mutta samalla se luottaa vielä kapitalistien Väliaikaiseen hallitukseen, haluaa sopia tämän kanssa, haluaa olla kosketuksessa siihen.

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostot itse ovat vallan ituja. Rinnan Väliaikaisen hallituksen kanssa myös Neuvostot yrittävät eräissä kysymyksissä käyttää valtaansa. Tuloksena on sekavaltaisuus eli se, mitä nykyään sanotaan „valtapulaksi”.

Näin ei voi jatkua kauan. Tällaisen asiointilan vallitessa jokainen päivä tuo tullessaan uuden „selkkauksen” ja luo uusia pulmallisia tilanteita. Paperinpalasen merkintöinen: selkkaus on päättynyt — voi tietysti kirjoittaa. Mutta todellisesta elämästä nämä selkkaukset eivät katoa. Ja tämä johtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että ne eivät ole yleensä mitään „selkkauksia”, satunnaisia tapauksia, pikkuasioita. Ne ovat syvällisen sisäisen pulan ulkonaisia ilmauksia. Ne johtuvat siitä umpikujasta, johon koko ihmiskunta on joutunut. Ryöstösodasta ei päästä eroon, ellei rohjeta ryhtyä niihin toimenpiteisiin, joita sosialisti-internationalistit ehdottavat.

„Valtapolan” ratkaisemiseksi Venäjän kansalle ehdotetaan nyt kolmea tietä. Eräät sanovat: jättäkää kaikki entiselleen, luottakaa entistä lujemmin Väliaikaiseen hallitukseen. Ehkäpä eroamisuhkaus esitetään juuri siinä tarkoituksessa, että Neuvosto saataisiin pakotettua sanomaan: luotamme entistä lujemmin. Väliaikainen hallitus ajaa takaa sitä, että alettaisiin pyydellä: tulkaa ja hallitkaa; kenen huomaan me ilman teitä jäämme...

Toinen tie: kokoomusministeristö. Jakakaamme ministerinsalkut Miljukovin ja kumpp. kanssa, asettakaamme ministeristöön muutamia omia miehiä, ja silloin alkaa toinen musiikki.

Me ehdotamme kolmatta tietä: Neuvostojen koko politiikka on muutettava, on lakettava luottamasta

kapitalisteihin, *kaikki valta on siirrettävä työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoille. Henkilönvaihdokset eivät johda mihinkään, pitää muuttaa politiikkaa. Valtaan pitää saada toinen luokka. Työläisten ja sotilaiden hallitukseen luottaa koko maailma, sillä jokainen ymmärtää, että työläinen ja köyhä talonpoika eivät halua ryöväitä ketään. Vain se voi jouduttaa sodan lopettamista, vain se voi auttaa meitä voittamaan taloudellisen rappiotilan.*

Kaikki valta työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoille! Ei mitään luottamusta kapitalistien hallitukselle!

Jok'ikinen „selkkaus”, jok'ikinen päivä ja tunti on vahvistava tämän tunnuksen *oikeaksi*.

„Pravda” № 46,
toukokuun 15 (2) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
